

stemmelse om, paa hvilken Tid dette Tilsyn skal foretages. Jeg vilde finde det meget uheldigt, om Synsmændene skulde have Ret til at passere Naløbderne i Maanedene Juni og Juli eller navnlig i den sidste Maanedes Tid, førend Engene blive slaaede. Der kan være flere Strækninger, hvor et Engparti kun er meget faa Tavne bredt, og at Synsmændene der skulde have Lov til at danne Veie og Stier, naar de passere Naløbet, eller maaste endog at lade foretage Oprensning i den Tid, hvor Engene staa frodig med Hø, vilde jeg finde høist uheldigt. Jeg haaber, at vi kunne faae en Bestemmelse ind i Lovforslaget, som kunde forebygge dette og beskytte Ciernes Markfred i den Tid, hvor Græsset staa høit og er tjenligt til at slaaes. Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at den Forklaring, som Lovforslaget giver af offentlig Vandløb, vil sætte den vedkommende Eier af Bredden til et Vandløb under et Formynderskab, som mange Gange ikke vil være behageligt; men maaste er det Noget, som det ikke er let at undgaa, og som man derfor maa finde sig i, medens man dog bør undgaa at drive dette til altsor stor Uørlighed. Jeg tror nok, at der er flere Amter, hvor man har stillet Vandløb under offentligt Tilsyn, i hvilke Bandet paa ingen Maade løber til alle Tider af Aaret, men kun indfinder sig enten under Tøbrud eller ved store Vandstyk, og at sætte et saadant Vandløb under offentligt Tilsyn, anser jeg for en altsor stor Overdrivelse. Ikke desto mindre er det vistnok Tilfældet, at Saadant sker, og navnlig kan det vistnok bevises af de Beretninger, som indkom fra forskellige Amtsraad sidste Aar til Udvalget i det andet Lhing. Jeg skal med denne Bemærkning slutte, idet jeg udtaler det Naab, at der vil komme Noget ud af det nærværende Lovforslag. Jeg mener, at der er visse Punkter af det, som fortjene at fremmes; men efter min Opfattelse er det aldeles nødvendigt, at Forslaget bliver ændret derhen, at Vandsynsmandsinstitutionen faar en langt betydeligere Udstrækning, end den nu har efter Forslaget, og at Vandvæsenkommissionens forretningerne blive benyttede langt mindre, end her er fastsat. Med denne Bemærkning skal jeg som sagt foreløbig slutte.

W. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag omhandler jo en Sag, der er af særlig Betydning for vort Landvæsen og Agerbrug, og navnlig er dette Tilfældet med Lovforslagets første Afsnit. At faae det skadelige Vand afledet fra Torderne er selvfølgelig den første Betingelse for at faae et ordentligt Udbytte af sin Jord. Det er kun om det nævnte Afsnit, jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger; hvorimod jeg ikke skal komme ind paa Spørgsmaalet om Bands Afbenyttelse, da det er en Sag, der i alt Fald her paa Sjælland, hvor jeg er mest kjendt, ikke spille nogen egentlig Rolle. Der er ikke

Tvivl om, at denne Sag har Betydning i enkelte Egne, navnlig i Sylland, men her har den som sagt ingen videre Betydning. Der har det andet Spørgsmaal ganske vist den langt overveiende Interesse. Jeg tror i det Hele taget, man kan sige, at Bands Afledning overalt paa ganske enkelte Undtagelser nær spiller den langt overveiende Rolle og har den langt overveiende Betydning. Lovforslaget anser jeg for at være vel udarbejdet, og jeg vilde ønske, at man nu, da Sagen er kommen frem, og da der er anvendt saa megen Tid og saa mange Kræfter paa den, først fra Kommissionens Side og dernæst fra Landsathingets og den høitærede Ministers Side, kan faae det gennemført som Lov. Men jeg skal lige strax sige, at, saaledes som Lovforslaget foreligger, tror jeg ikke, at jeg kan stemme for det. Der er enkelte Punkter i det, som jeg vilde ønske det for heldigt bleve forandrede. Jeg har faaet det Indtryk, at Landvæsenkommissionerne i det Hele taget efter dette Lovforslag ville faae en overmaade stor Betydning. At Landvæsenkommissionerne til enhver Tid maa have Myndighed, er Noget, der er aldeles nødvendigt, men jeg har faaet det Indtryk, at denne Myndighed vilde blive temmelig stor, dersom Lovforslaget bliver til Lov. Jeg skal tillade mig ganske kort at henvise til de Paragrafer i Lovforslaget, som jeg kan have Noget at indvende imod; men der er forresten af et Par tidligere Talere henvist til omrent de samme Punkter, som jeg vil tillade mig at henvise til. Der er for det Første § 10. Efter denne Paragraf kan Landvæsenkommissionen paa byde Magelæg, det vil sige, den kan tvinge Folk til mod deres Villie at afstaa eller modtage Jordstykker. Det er efter min Opfattelse en temmelig stor Myndighed, som jeg frygter for ved mange Leiligheder vil blive til megen Gene for de Paagjældende. Der er nok Tale om, at det kun skulde være mindre Jordstykker, men det er dog tænkeligt, at disse mindre Jordstykker i mange Tilfælde kunde være store nok i Forhold til de paagjældende Eiendommens Størrelse. Naar man f. Ex. vil tage et Jordstykke fra en lille Eiendom, kunde det jo tænkes, at det Jordstykke, som man ellers vilde betragte som lille, maaste kunde blive stort nok i Forhold til Eiendommens Størrelse, og man kunde ogsaa tænke sig Muligheden af, at den paagjældende Eier vilde kunne faae Ulemper deraf med Hensyn til Laan i hans Eiendom, forsaavidt Panthaveren muligvis kunde faae Leilighed til at lægge ham Hindringer i Veien. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, jeg har blot villet henlede Opmærksomheden derpaa, da det forekommer mig, at denne Myndighed maaste nok i enkelte Tilfælde kunde drives for vidt. Jeg tør ikke bestemt sige, at Landvæsenkommissionerne ikke skulde kunne paa byde Magelæg, da det jo er muligt,